

Αθήνα, 23 Ιουλίου 2002

**Μήνυμα του Πρωθυπουργού Κώστα Σημίτη
με αφορμή την 28^η επέτειο
της αποκατάστασης της Δημοκρατίας στη χώρα μας**

Η 24^η Ιουλίου είναι μια ξεχωριστή ημέρα για τη σύγχρονη ιστορία της χώρας. Είναι η ημέρα της αποκατάστασης της Δημοκρατίας στην Ελλάδα. Είναι η ημέρα που σφράγισε το τέλος της αιματοβαμμένης επτάχρονης δικτατορίας. Είναι η ημέρα που σημάδεψε την πορεία της χώρας αφήνοντας ανεξίτηλα τα σημάδια της.

Σήμερα, αν και έχουν περάσει 28 χρόνια από την πτώση της δικτατορίας, όλοι θυμόμαστε τη βάρβαρη περιπέτεια που έζησε η χώρα.

Όλοι θυμόμαστε τις βαθιές πληγές που προκάλεσε η δικτατορία των συνταγματαρχών στη Δημοκρατία.

Όλοι θυμόμαστε το καθεστώς ανελευθερίας, καταπίεσης, αυταρχισμού, μισαλλοδοξίας. Το καθεστώς των διώξεων, των φυλακίσεων, των βασανιστηρίων ακόμη και δολοφονιών.

Η δικτατορία υπήρξε η πιο σκοτεινή περίοδος στη νεώτερη πολιτική ιστορία της Ελλάδας. Ήταν το πιο ανελεύθερο και τυραννικό καθεστώς. Οδήγησε τη χώρα στη διεθνή απομόνωση. Συνδέθηκε με τη γελοιότητα του ελληνοχριστιανικού πολιτισμού, την κατάλυση της δημοκρατίας και την κατάργηση των δημοκρατικών δικαιωμάτων. Ποιος δεν θυμάται το φόβο, τη διάχυτη καχυποψία. Ποιος μπορεί να ξεγράψει τις ρημαγμένες σχέσεις, τις κατεστραμμένες ζωές. Συνδέθηκε με μια περίοδο οικονομικής καχεξίας και κατασπατάλησης του κόπου των εργαζομένων. Συνδέθηκε με εθνικές τραγωδίες, όπως την εισβολή του Αττίλα στην Κύπρο.

Η μελανή σελίδα της μεταπολεμικής ιστορίας της χώρας ήταν αποτέλεσμα μιας άλλης μακράς περιόδου πολιτικής ανωμαλίας, κατά τη διάρκεια της οποίας υπήρξε συστηματική φαλκίδευση των δημοκρατικών και ατομικών ελευθεριών. Ανδρώθηκε το κράτος της Δεξιάς και αποκλείστηκαν ευρύτερα κοινωνικά στρώματα από το κοινωνικό και πολιτικό γίγνεσθαι της χώρας. Ατενίζοντας το μέλλον, ο λαός δεν πρέπει να λησμονεί την ιστορία και το παρελθόν. Οφείλουμε όλοι, πολίτες και πολιτικοί, να κοιτάζουμε πίσω για να βλέπουμε μπροστά.

Η 28^η επέτειος για την αποκατάσταση της Δημοκρατίας συμπίπτει με την κορύφωση του αγώνα για την πάταξη της τρομοκρατίας. Η τρομοκρατία ήταν το στίγμα και η ντροπή της Μεταπολίτευσης. Ήταν μια απόπειρα υπονόμευσης και διασυρμού του αγώνα όλων εμάς, που παλέψαμε για να

εγκαθιδρύσουμε , να στερεώσουμε και να διευρύνουμε τη Δημοκρατία στον τόπο μας τις τρεις αυτές δεκαετίες.

Οι αγωνιστές της Δημοκρατίας μάς αφήνουν μια παρακαταθήκη, η οποία πάνω από όλα είναι πρόκληση για το μέλλον της χώρας. Πρόκληση για την ανάδειξη και ενδυνάμωση ενός νέου περιεχομένου της Δημοκρατίας. Πρόκληση για την οικονομική ανάπτυξη, την κοινωνική συνοχή και αλληλεγγύη. Πρόκληση για την ισχυροποίηση της διεθνούς θέσης της χώρας. Πρόκληση για να βρεθούμε αντιμέτωποι με τον ιστορικό λογαριασμό της Μεταπολίτευσης: Η οφειλή όλων μας απέναντι στην Κύπρο, να τη θωρακίσουμε με την ένταξη της στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Είκοσι οκτώ χρόνια μετά την πτώση της δικτατορίας, τόσο μακριά από το σήμερα, εμείς ευτυχούμε να σηκώσουμε άλλες σημαίες και λάβαρα: Τόπους και ονόματα. Έτσι μπορούμε να αντισταθούμε ακόμη πιο σθεναρά αφού έχουν γίνει μνήμες πολυτιμες και σωτήριες. «Για να σβήσουν ένα λαό από το χάρτη, χτυπούν πρώτα τη μνήμη του» τόνιζε ο Κούντερα. Εμείς συντηρούμε τις παλιές μνήμες και δημιουργούμε νέες και καινούρια σύμβολα.

Γιατί ξέρουμε ότι η πολιτική αγγίζει το παρόν. Η πολιτική δράση μας επιδιώκει να αναμορφώσει το σήμερα, ανοίγοντας δρόμους για ένα καλύτερο αύριο. Γνωρίζουμε ότι στην πολιτική δεν υπάρχουν αυτονόητα. Τίποτε δεν κερδίζεται χωρίς αγώνα.

Οικοδομούμε σήμερα μια νέα Ελλάδα. Θωρακίζουμε διαρκώς τη Δημοκρατία μας και δημιουργούμε μια ανοιχτή κοινωνία που εξασφαλίζει ίσες ευκαιρίες, ίσα δικαιώματα και ίσες υποχρεώσεις. Μια Δημοκρατία που διασφαλίζει την ελευθερία του λόγου, τον πλουραλισμό και τον απόλυτο σεβασμό στην αντίθετη άποψη και τη διαφορετικότητα. Η διεύρυνση της Δημοκρατίας και η εμβάθυνση των δημοκρατικών θεσμών αποτελούν την αναγκαία προϋπόθεση για τη δημιουργία της κοινωνίας των πολιτών. Αυτή η Δημοκρατία και αυτή η κοινωνία των πολιτών εγγυώνται στην Ελλάδα και τους Έλληνες ένα μέλλον ελευθερίας, εθνικής ανεξαρτησίας, προόδου και ευημερίας.

Γιατί το μέλλον της Ελλάδας και των παιδιών μας:

- Δεν κατακτάται με παλιές συνταγές, ούτε με οπισθοδρομικές οχυρώσεις.
- Δεν διασφαλίζεται με στερεότυπα και αγκυλώσεις του παρελθόντος, φοβίες και δογματισμούς.

Σήμερα, ως χώρα, ως κοινωνία, ως πολίτες έχουμε ήδη επιλέξει το δρόμο που θέλουμε να ακολουθήσουμε: Το δρόμο των αλλαγών και των προσαρμογών στη νέα πραγματικότητα. Ο δρόμος της συντήρησης, που αναπαράγει ξεπερασμένες δομές του παρελθόντος, δεν εκφράζει πια τη χώρα, την κοινωνία και τους πολίτες.

Σήμερα, προχωρούμε με νέα εθνική αυτοπεποίθηση στην πραγμάτωση ιστορικών στόχων και την υπέρβαση μεγάλων αδιεξόδων για τη χώρα και την κοινωνία μας.

Ο αγώνας για τη διεύρυνση της δημοκρατίας, την ανάπτυξη και την πρόοδο, την κοινωνική αλληλεγγύη και την ευαισθησία είναι διαρκής.

Αυτό είναι το νήμα που συνδέει το παρελθόν με το σήμερα και το αύριο.
Αυτό είναι το δίδαγμα των αγώνων της Αντίστασης.